

ДО

НАУЧНОТО ЖУРИ,
утвърдено със Заповед № РД 38-589/21.09.2018 г.
на Ректора на СУ „Св. Климент Охридски“
в конкурса за професор по професионално направление 3.6. Право
(Гражданско и семейно право)
обявен в ДВ бр.64/3.08.2018 г.

СТАНОВИЩЕ

от **д-р ТАНЯ НИКОЛОВА ЙОСИФОВА**

доцент по Гражданско и семейно право в Юридическия факултет на
Университета за национално и световно стопанство

член на научното жури в конкурса за длъжността „професор“, обявен от
СУ „Св. Климент Охридски“

с единствен кандидат в конкурса:

доц. д-р Павел Атанасов Сарафов

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

За становище е представен монографичният труд „Съседското право като институт на вещното право в България“, изд. Сиела, 2018 , в общ обем от 222 страници, както и три научни статии, публикувани в специализирано научно списание и сборници. Представена е справка за известни рецензии, отзиви и цитати относно научни публикации на доц. д-р Павел Сарафов.

Представеният в настоящия конкурс монографичен труд и научни статии не повтарят представените за придобиване на образователната и

научна степен "доктор" и за заемане на академичната длъжност "доцент".

От 2013 г. насам д-р Павел Сарафов заема длъжността „доцент” в Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“. Следователно са изпълнени изискванията на чл.29, ал.1, т.1 и 2 от ЗРАСРБ.

В обявения конкурс за професор към СУ „Св. Климент Охридски“. участва само един кандидат - доктор по право Павел Атанасов Сарафов, доцент в ЮФ на СУ „Св. Климент Охридски“.

1.Монографичният труд „Съседското право като институт на вещното право в България ”.

1.1.Общи бележки

Представените за становище трудове се характеризират с използването на точна и подходяща юридическа терминология. Траен е интересът на автора към проблемите на вещното право и настоящият труд е логическо следствие на задълбочените научни търсения на автора.

Методите на правно изследване, които използва авторът, са правно-догматичен, исторически и сравнително правен. Направен е сравнително правен анализ, касаещ немското, френското, руското и гръцкото право. Монографията е в обем от 222 страници, включващ библиография на автори на кирилица и латиница.

Задачите на научното изследване, които си е поставил автора, са свързани с анализиране на спецификите на съседските отношения и обосноваването на извода, че те са част от вещното право. С тези задачи авторът се е справил повече от успешно. Темата е актуална и не е била обект на сериозно и обстойно научно изследване, поради което монографията се явява навременна.

1.2.Конкретните научни приноси са следните.

1.2.1. Доц. Сарафов извежда дефиниция на института на съседското право като част от вещното право. Тази дефиниция е изведена въз основа на задълбочен правен анализ на историческото развитие на българското вещно право и съпоставка между ЗИСС и ЗС.

1.2.2.Разгледани са и са систематизирани правата и задълженията, произтичащи от съседските отношения като отношения с вещен характер.

1.2.3.Като принос следва да се отчете извода, че съседските правоотношения имат относителен характер – при тях страните са предварително известно – това са носителите на права между съседните имоти. Целта на регулирането на тези отношения, както посочва авторът е, да се постигне баланс и да се изгладят противоречията между съседите, за да се осигури спокойното и безпроблемно използване на имотите.

1.2.4.Направена е съпоставка между съседските правоотношения и ограниченията, произтичащи от поземлените сервитути. Обоснован е извода, че ограниченията, произтичащи от поземлените сервитути, имат еднопосочен характер, защото предполагат наличието и на служещ имот. Ограниченията при сервитутите се установяват в полза на господстващия имот и са предвидени изрично в полза на титуляра. Всички тези специфики липсват при ограниченията, произтичащи от съседските отношения.

1.2.5.Подробно е анализирано правното положение на адресатите на съседското право, като са отчетени разликите между тях – това са титулярите на вещни права върху недвижими имоти, владелците и квазивладелците, ползвателите на имотите на облигационно основание (договор за наем, аренда, заем).

1.2.6.Авторът е обособил съседските отношения по различни класификационни критерии с оглед на съдържанието на правоотношенията, титулярите, вида на правото, което притежават.

1.2.7.Обоснован е изводът за наличието на колективно начало при съседските отношения в рамките на етажната собственост и по отношение на трети лица.

2.Други трудове, представени за рецензиране

1.„Съотношение между способите за защита на вещните права“ – сп. Търговско право, 2017, № 2. В посочената статия авторът

изследва един класически въпрос - конкуренцията между отделните процесуални способности за защита на вещните права. Той прави обоснован извод, че е въпрос на личен избор на титуляра, чието право е накърнено, да избере иска, който най-добре ще отговори на неговите интереси.

2. Статията **“Идеологическият подход при осмислянето на правото на собственост и неговите познавателно-понятийни последици за гражданското право”** – в: “Сборник научни изследвания в памет на Теодор Пиперков”, В. Търново, УИ “Св. св. Кирил и Методий”, 2016 г. е посветена на интересния въпрос за влиянието на идеологията в сферата на правото на собственост като институт на гражданското право. Авторът е изследвал как идеологическите подходи се отразяват на правото на собственост в исторически и сравнително правен план.

3. В статията **“Относно факторите за установяване на възгледа за правото на собственост в модерното частно право”** – В: “Theoposter. Сборник в памет на гл. ас. Теодор Пиперков”, София, УИ “Св. Климент Охридски”, 2014 г. е изследвана юридическата представа за правото на собственост от римското право до наши дни, като е обоснован извода, тя е практически ориентирана. Обект на анализ е и утвърдената триада на правото на собственост от римското право (да владее, ползва и се разпорежда), като е посочено, че тя възниква първоначално, за да се обозначи състоянието на несобственост.

3. Преподавателска дейност

Доц. д-р Павел Сарафов е високо ценен и утвърден в българската доктрина учен и високо квалифициран преподавател по правни науки, допринесъл за формирането на правното мислене на поколения български юристи. Той притежава високи морални качества, колегиалност, учтивост.

От представените документи е видно, че са изпълнени условията на чл.29, ал.5 ЗРАСРБ, като на д-р Сарафов му е **осигурена преподавателска натовареност** съгласно Правилника за устройството и дейността на Софийския университет и Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични

длъжности в СУ. Възложено му е изнасянето на лекционен курс по задължителната дисциплина Вещно право пред студентите от трети курс редовно обучение, пети семестър, от специалността „Право“ с хорариум 60 часа и пред студентите от трети курс задочно обучение от специалността „Право“ с хорариум 40 часа.

4.ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В заключение изразявам категоричната си убеденост, че трудовете на доц. д-р Павел Сарафов, представени в конкурса за професор, са разработени на изключително високо теоретично ниво и безусловно отговарят на изискванията на чл. 29 от Закона за развитието на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) и на Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ. По тази причина ще подкрепя с положително гласуване кандидатурата на доц. д-р Павел Сарафов, за заемане на академичната длъжност „професор” по професионално направление 3.6. Право СУ „Св. Климент Охридски“.

София, 11.12.2018 г.

д-р Таня Йосифова

доцент по Гражданско и
семеино право в ЮФ на УНСС